Dıgıl

Fiyatı: 800 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 80
8 KASIM 1990

SAVOK _ MELİH41

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

OKY'DEN
EĞİLİMLER

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

ŞEVKET YALAZ

GÜRCAN GÜRSEL

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Dıgıl'ın Albümünden
EN Bİ SIKI METALCİ

BİROL BAYRAM • HALİL İNCESU • MURAT ALPAY • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • ERHAN BAŞKURT

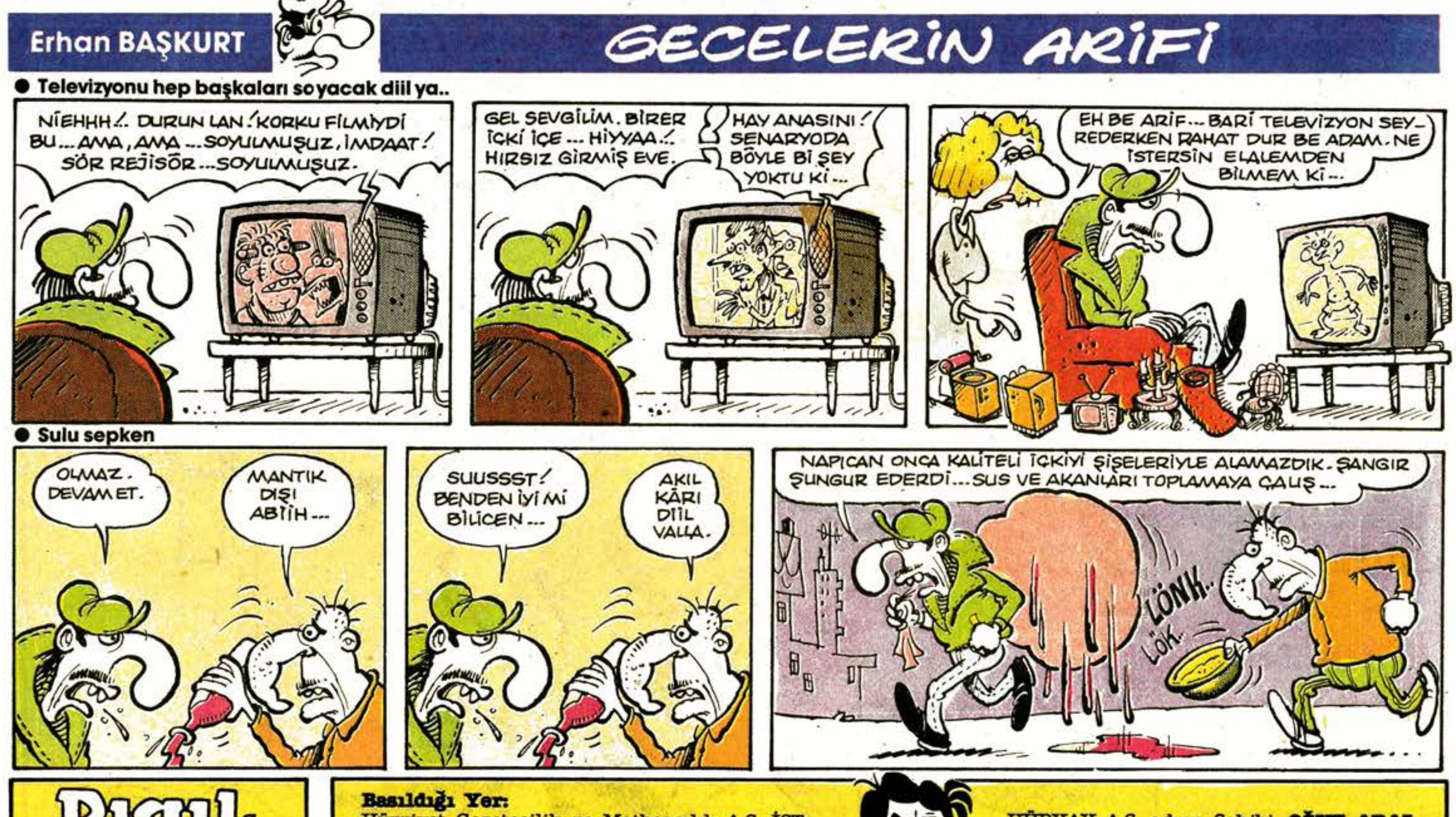

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 80
8 KASIM 1990 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy- İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK : 13.000. 6 AYLIK: 26.000 12 AYLIK: 52.000 TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

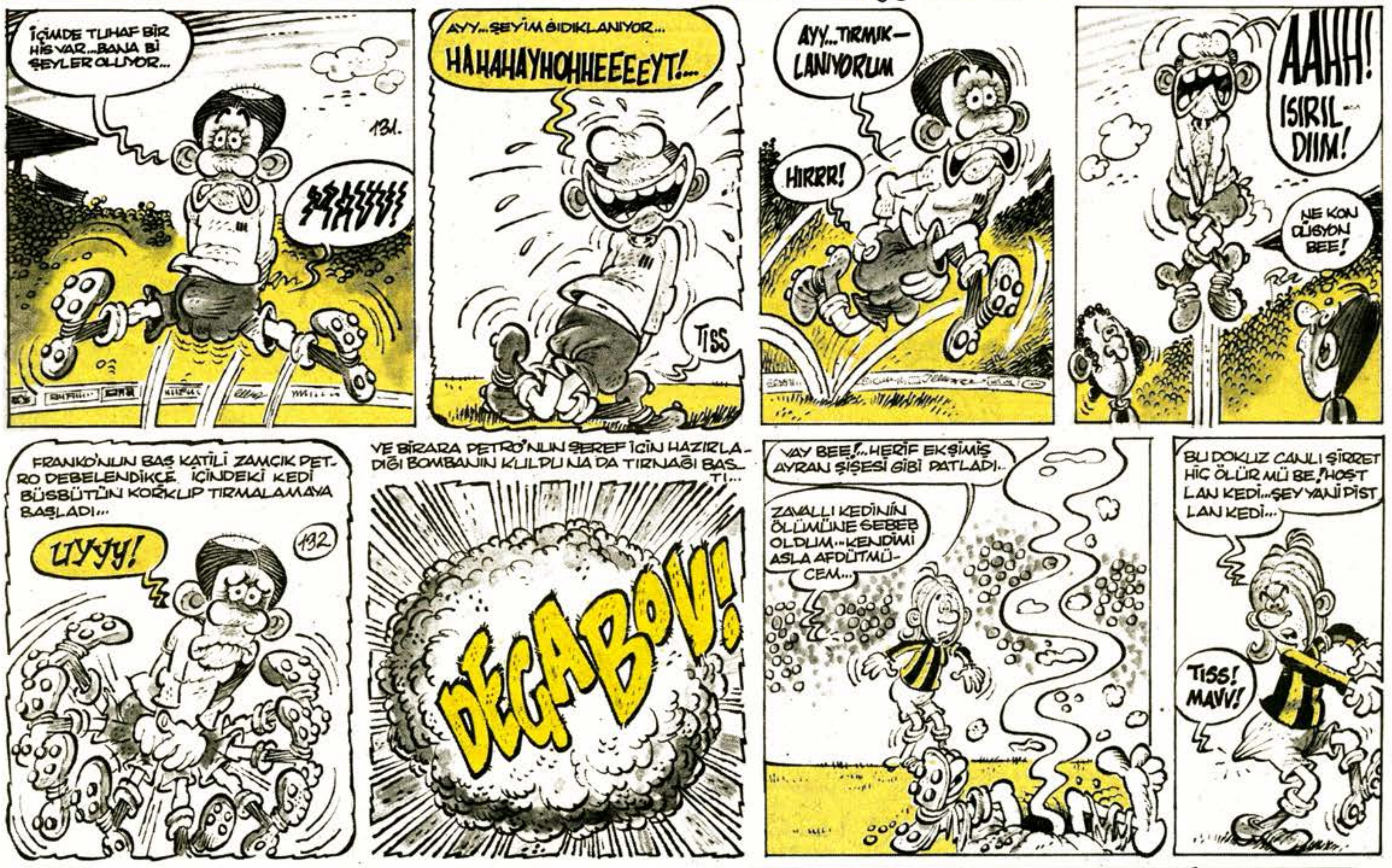

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

FRENKİSTAN (9)

HAFTALARDIR sürdürdüğümüz pehlivan tefrikamızın artık yavaş yavaş sonuna yaklaşıyoruz.

Paris'teki son iki günümüzde, biraz müze gezdik... Caddelerde dolaşıp, kedilerin ciğerci dükkânlarının vitrinlerine baktığı gibi, mağaza vitrinlerine baktık. Geceleri ise Paris'in en hareketli yeri olan Sen Mişel'e gidiyor, yemeğimizi oradaki yüzlerce küçük lokantadan birinde yiyip etrafı seyrediyorduk.

Sözünü ettiğim, Sen Mişel'deki bu küçük lokantalar Paris'te çok popüler... Her gece, hemen hepsi ağzına kadar tıklım tıklım dolu. Müşterilerinin çoğu ise bizim gibi turistler... Bu lokantaların çoğunluğunu Yunanlılar işletiyor. Bu lokantaların bulunduğu küçük dar sokaklara girdiğimiz an bangır bangır bağıran Yunan sirtakilerinden de bunu anlıyorsunuz zaten... Lokantaların vitrinlerinde koca koca yazılarla **"Greek Kebap"** yazıyor. **"Greek Kebap"** dedikleri ise bizim döner. Yunanlılar bizim kırk yıllık döneri kendi taraflarına döndürüp Greek Kebap yapmışlar. Paris'te günün modası olan dönerden şakır şakır para kazanıyorlar. Ayrıca döneri, **"Greek Sandviç"** adı altında da ekmeğin içinde satıyorlar.

Bu dönerleri göre göre canımız döner çekti. Bir akşam bu lokantalardan birine girdik. Garson geldik. Döner istedim. Garson ne istediğimi anlamadı, ya da anlamazlıktan geldi. Tekrar, "Döner" dedim. Gene yüzüme aval aval bakınca da, biz de olduğu gibi hemen kapı girişinde vitrinde yanında durmakta olan döneri gösterdim. Sonra da başladı garsonla bizim **"Döner"**, **"Greek Kebap"** kavgası... Derken dükkânın sahibi çıktı ortaya... Tartışma bir süre de onunla sürdü... İş daha uzayacaktı ki, birden kendime geldim. Şimdi ister misin, bunlar da başbakanları gibi, **"Türkler bize saldırıyor"** diye bir avaza bağırsınlar? Diye düşünüp sustum sonunda. Daha sonra da iş tatlıya bağlandı. Lokanta sahibi Yunanlı, döner kelimesinin üzerine basa basa "Dönerleriniz" diye kendi eliyle dönerleri getirdi. Yiyip lokantadan çıktık.

Paris'teki son günümüzde, sabah hanımla akşamüstü otelde buluşmak üzere ayrıldık. Onun çoluk çocuğa alacağı bazı şeyler vardı. Benim ise gezip görmeyi istediğim ve son güne bıraktığım, Pompidu Sanat Merkezi, Modern Sanatlar Müzesi gibi yerler vardı. Bir de merak ettiğim ve sizlere yazacak malzeme çıkacağını umduğum Paris'in eğlence ve muzır neşriyat caddesi Pigal vardı ki Paris'e daha önceki gelişimde de görmemiş, bu defa gidip görmeyi kafaya koymuştum.

Sabah Pompidu Sanat Merkezi'ne gittim. Öğleden sonra ise Modern Sanatlar Müzesi'ni gezdim. Akşamüstü de ünlü Pigal'in yolunu tuttum.

Pigal sağlı sollu barlar, seks filmi oynatan sinemalar, seks mağazaları ve striptiz yapılan salonlarla dolu koskoca geniş bir cadde.

Ağır ağır yürüyerek etrafı kolaçan etmeye başladım. Seks sinemasına giren çıkanlara, kaldırımlarda icrayı sanat eyleyen hatunlara bakıyor barların kapılarında asılı muzır resimleri seyrediyordum ki, birden biri kolumdan tuttu. Ve beni çekiştirmeye başladı. Üzerindeki neonda kocaman yazılarla "Live Show" yazan bar gibi bir yerin kapısında duran bir adam beni bir yandan içeri çekiyor, bir yandan da birtakım işaretlerle bana birşeyler anlatmaya çalışıyordu. Bu arada da "30 Frank mösyö, 30 Frank" diye bağırıyordu... Kapıdaki resimlerden anladığım kadarıyla içerde bir takım enteresan gösteriler vardı ve adam da oranın çığırtkanı, müşteri toplayıcısıydı. İçerde olanı biteni merak ettim. Yazacak ilginç birşeyler de bulurum umuduyla içeri girmeye karar verdim. Pahalı da sayılmazdı. Adama gireceğimi söyledil O önde ben arkada bir kapıdan geçip karanlık bir merdivenden aşağı inmeye başladık. Merdivenin sonunda önümüze bir kapı çıktı. Adam kapıyı itip, beni içeri koyverdi... Girdiğim yer insanın önünü zor görebildiği karanlık bir yerdi. Görebildiğim kadarıyla nispeten aydınlık, sahne gibi küçücük bir yerde 45 - 50 yaşlarında ahı gitmiş vahı kalmış gariban bir kadıncağız güya striptiz yapıyor, masalarda oturmuş bir - iki kişi de onu seyrediyorlardı. Beni bir masaya oturttular. Sonra, karanlıkta, kadın mı erkek mi olduğunu pek anlayamadığım ama sesinden, büyük bir ihtimalle kadın olduğunu sandığım biri, bana **"Ne içeceğimi"** sordu. İçeceğim içki, o vereceğim 30 Frank'a dahilmiş. Bir bira söyledim. Az sonra bira geldi. Bana ne içeceğimi soran ve birayı getireni bu defa daha yakından gördüm. Bir pantolon giymiş, ufak tefek kara kuru bir kızdı. Elinde bana getirdiği biradan başka, bir bardak daha vardı. Benim birayı masaya bıraktıktan sonra o da gitti, yan tarafımızdaki masaya oturdu.

Yaşlı striptizci sahnede eğilip bükülmeye, kulunçlarını kırmaya devam ediyordu. Biradan bir yudum aldım.

DEVAMI 4. SAYFADA

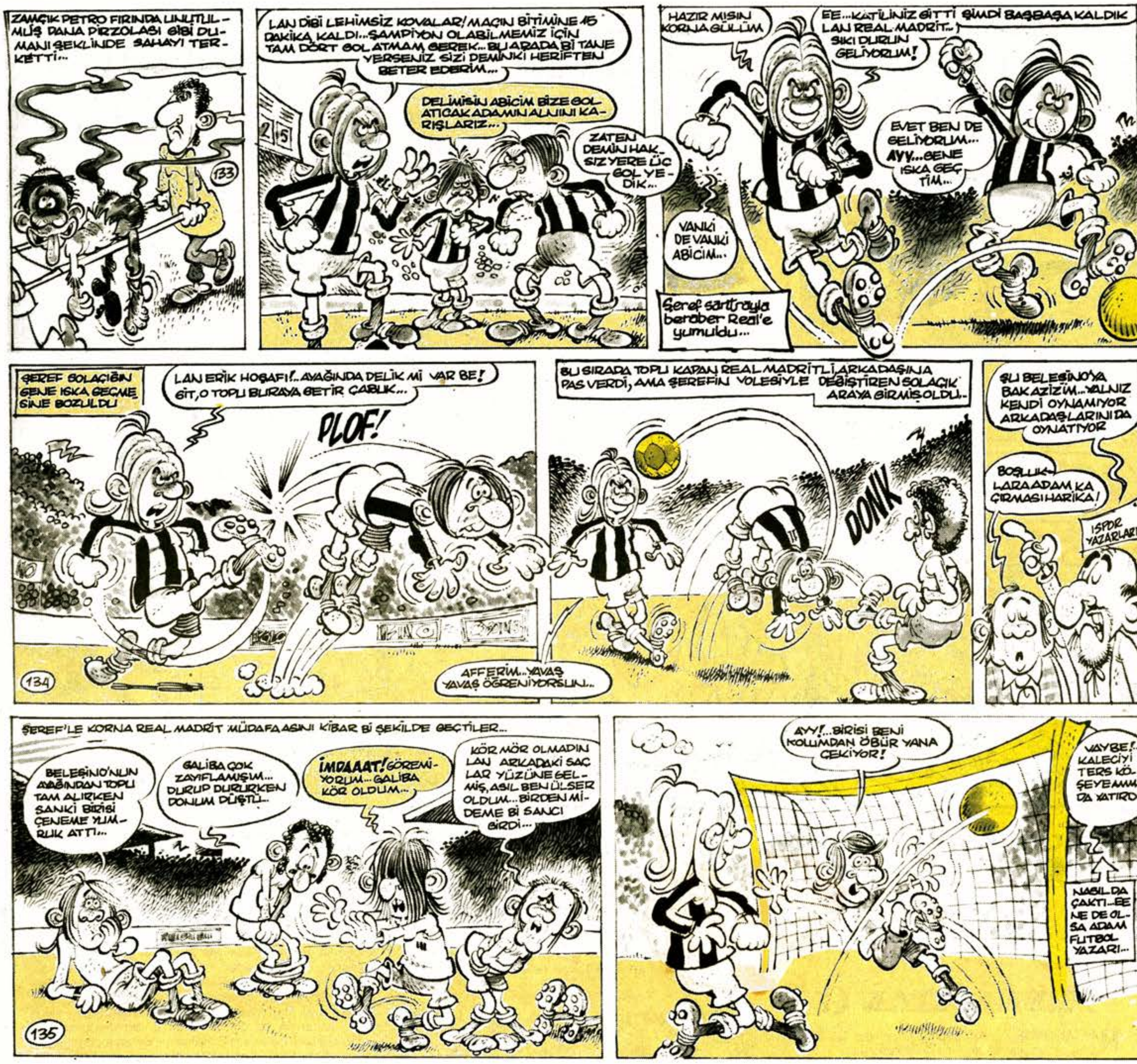

3.SAYFADAN DEVAM

Sonra da sıkılıp gitmeye karar verdim. Hesabı, O 30 Frangı ödemek üzere, girdiğim kapının yanındaki Amerikan bara doğru yürüdüm. Salonun aydınlıkça sayılabilecek tek yeri orasıydı. Ve bir kasanın arkasında sakallı, iyi giyimli bir adam oturuyordu. Adama bir yüz franklık uzattım. Adam yüzüme bakıp bana hesap olduğunu sonradan anladığım bir kâğıt uzattı. Herşey de ondan sonra başladı, zaten. Kâğıtta bir 30 Frank yazıyor, altında bir de 525 Frank yazıyordu. Şaşkınlıkla **"Bu ne?..."** diye sordum. Herif, **"Bayana ısmarladığınız içki"** demez mi?.. **"Ne bayan? Ben kimseye içki filan ısmarlamadım!..."** diye bağırmaya başladım. Ama faydası yoktu... Herif, **"Bu hesabı ödeyeceksin"** diye diklenmeye başladı. Aslında böyle bir yere girmekle bu tezgâhı haketmiştim ama 500 küsur frank da dünyanın parasıydı. Ödersin, ödemezsin derken birden yanımda birer kilometre uzunluğunda iki zenci belirdi. Ve biri kolumdan yakalayıp parayı ödememi tekrarladı. Ben işin vahemitini hâlâ anlamamış, basketbol maçı seyreder gibi zencileri seyrediyor, parayı ödememekte direniyordum. İşte nasıl olduysa bu arada o sakallı herif bana, **"Hangi milletten-siniz!..."** diye sordu. Ben de **"Türküm"** dedim. Sonra da herşey aniden öylesine değişti ki... Aptallaştım kaldım... Adam, önce inanmaz gözlerle bana baktı. Sonra da zencilere, **"Çekilin"** der gibi bir işaret yaptı. **"Peki"** dedi, **"Ver 30 Frangı git..."** Ne olduğunu anlamamıştım ama 100 franklığı verdim... Üstünü alıp kaçarcasına o izbe yerden dışarı fırladım.

Akşam olanı biteni Suat Yalaz'a anlattım...

"Paris'te konfeksiyon işçiliği yapan bir Türk on gün kadar önce Pigal'de bir barda 10 – 15 kişiyi dövüp barı heriflerin başına yıktı... Bütün gazeteler de yazdı... Sen o Türk işçisi sayesinde paçayı kurtardın, dedi... Suat Yalaz...

Ertesi gün de Paris'ten, üç gün kalmak üzere son durağımız olan Zürih'e hareket ettik...

Devamı haftaya..

Tekin Aral

● Murat Kürüz "Son İmparator" Karikatür Albümüyle **Özal ve ANAP**'ın tarihi geçmişini anlatıyor.

● Son İmparator TÜYAP Kitap Fuarı'nda ve tüm kitapçılarda

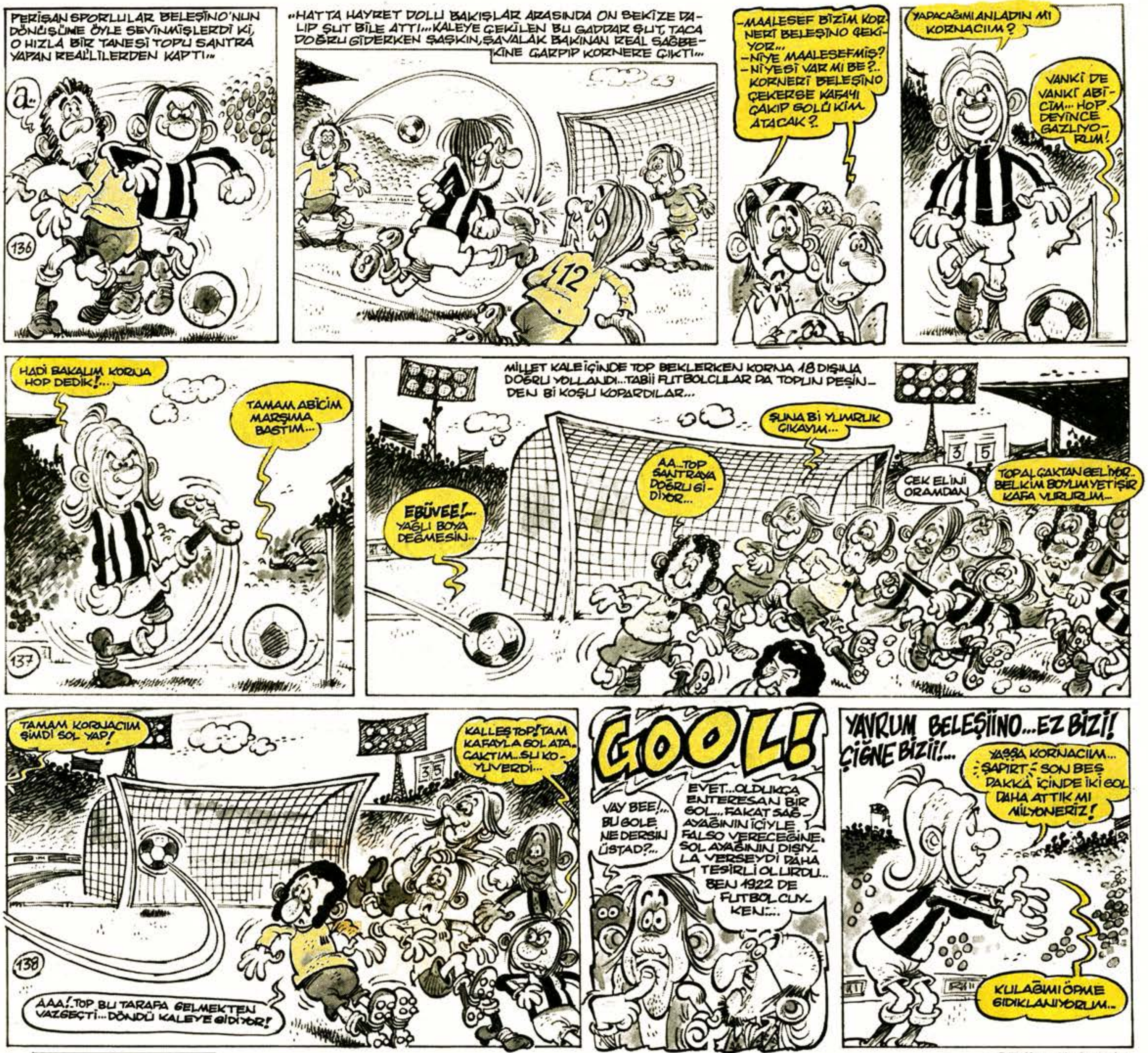

- DEVAMI HAFTAYA -

Abilerim...Ablalarım..

Yazan: Suat Özkan
Çizen: Sönmez karakurt

Tutumlu!..

KUTLUKHAN PERKER

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

yola yolcu gerek

çeker bütün perdeleri
oturur evde tek başına
hem de donla oturur
kime ne,
oturur dediysek koltukta oturur
koltuk dediysek sallanan koltuk
sallanır koltukta bize ne,
telefon çalar kılı kıpırdamaz
yine çalar yine kıpırdamaz
son kez çalar kıpırtı yok
artık çalmaz kıpırtı hiç,
telefonun fişi çekilmelidir
bir müsait zamanda
mesela 22 çift sıfırda,
iyi ama saat kaç
kaçsa kaç kime ne,
perdeleri aşamaz güneş
asla giremez içeriye
gündüzse kime ne
geceyse sana ne,
"ben yitirdim ben ararım
o yar benim kime ne"
donla oturur kırmızı koltukta
sallanarak usul usul
sallanmak koltuğun işlevi
onun işi düşünmek
ve ayrıca taşınmak
oradan oraya
bu bir toplama işlemi
çok zorunlu nakliyat
sürgün dolu fikriyat
fikir onun kime ne,
elde bardak, bardakta içki
bay coni volkır, skoç viski
sallanır koltuk, sallanır bardak
dikilir kafaya bir hamlede
sızar çeneden alkol
dona düşer son damla,
perdeler kapalı dedik işte
içersi onulmaz bir loşluk
kim kime vaat etmiş ki
bir gül bahçesi
hiç dolmayacak bir boşluk
kime ne,
vaktiniz geldi lan
devrilir birer birer
devrilir artık putlar,
bana ne...
★ ★
★ eğer sen öldüysen
seni ben öldürdüm **Venezia...**

SITKI SEDAT

BİZ AYRILAMAYIZ...

* LÜTFEN AYIYI BİR ŞAHIS OLARAK ALGILAMAYIN...AYI BAZEN BİR DUYGUDUR...BAZEN BİR BEKLENTİDİR..AYIDIR İŞTE (S.S.)

AYLİNİN İNTİKAMI.

YUMURTA

SUÇ ÜSTÜ...

MÜJDE... MÜJDE... MÜJDE... MÜJDE... MÜJDE...

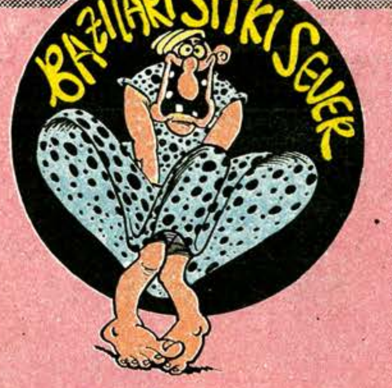

-ŞİİR-

PARA

Paradır şu bahtım Para...
Evet evet paradır her şeyin temeli
Acaba temelimidir
Evet temelidir.
Ben bir çığlık gibi haykırırım parayı
Bana gel... benim ol...
Hoşlanırım ondan.
Koyarım cüzdanıma usulcacık...
Canım döner yemek isterse
çıkartırırım parayı... veririm...
Alırım bir yarım ekmek.
Canım ayran isterse
Veririm parayı alırım ayranı...
İçerim lıkır lıkır...
Ohhh... keyif keka...
Birden dönerci itiraz eder.
Paranın yarısı yok diye
haykırır çılgınca...
Ulan bu paranın yoktur
yarısı der...
Ebe adam... Nolcek.. yarısı yoksa...
Yarısı iş bittikten sonra
Dinlemez dönerci...
Vurur bana bir sille bir tokat
gözlerim nemlenir...
Ağlarım salya sümük...
Ne vuruyosun itoğlu it
diye bir bağırırım...
Yer gök iniler...
Ağlarım Ağlarım
Sinirim geçmez, ağladıkça daha çok
Sinirlenirim...
Tost makinesini gaptığım gibi
Sallarım yolun ortasına
Düşer makine... kırılır...
Tostçu artık gudurmuş bir jaguar gibi-
dir.
Atlar üstüne tırmalar yüzümü
Yüzüm ganlandı...
bir imgelem gibi oldu gözlerim.
Daha beter sinirlendim
Havuç suyu makinesinide gırdım.
İyice dövdüler beni...
Ulan öde diyor zebaniler
öde hasarı
ödemem kör olayım ödeyemem
Yok para olsa vermez miyim
gözünüzün yağını yiyim abi...
bırakın beni dövmeyin
dövmeyim... vurmayın...

Sıtkı Sedat
1990

SONER GÜNDAY

Misafir

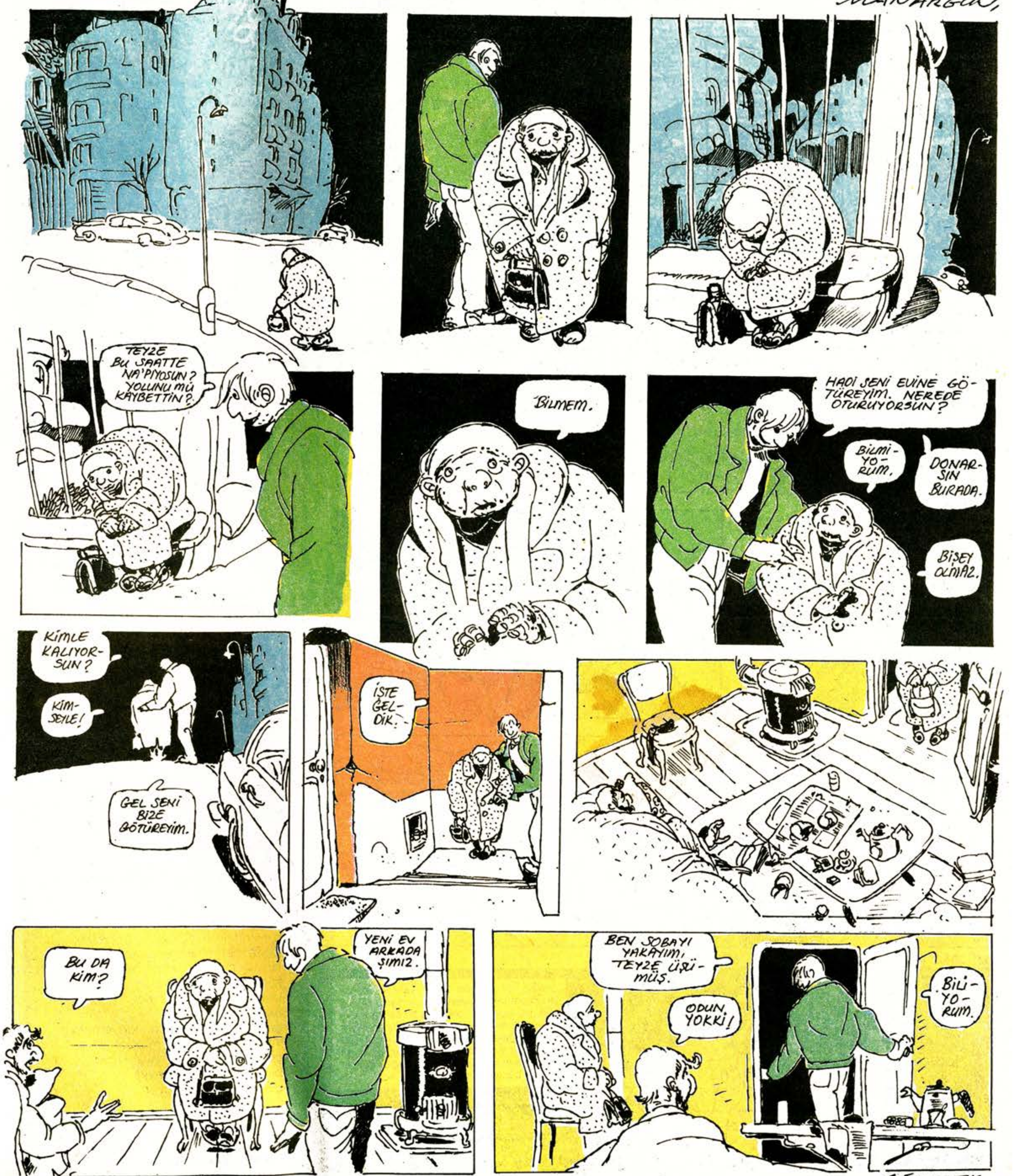

SÜRECEK.

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP-YILMAZ-ŞEVKET

Özet

SÖYLEDİĞİ BİR TÜRKÜYLE SAHNEYE ÇIKMA TEKLİFİ ALAN VAHAP, SAHNEDE ZOR DURUMA DÜŞÜP, AĞLAYIP, BAĞIRINCA, DİNLEYİCİLER TARAFINDAN ÇOK TUTULUR...

Öykünün hiçbir kişi, olay ve kuruluşla ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür.

YILMAZ OKUMUŞ

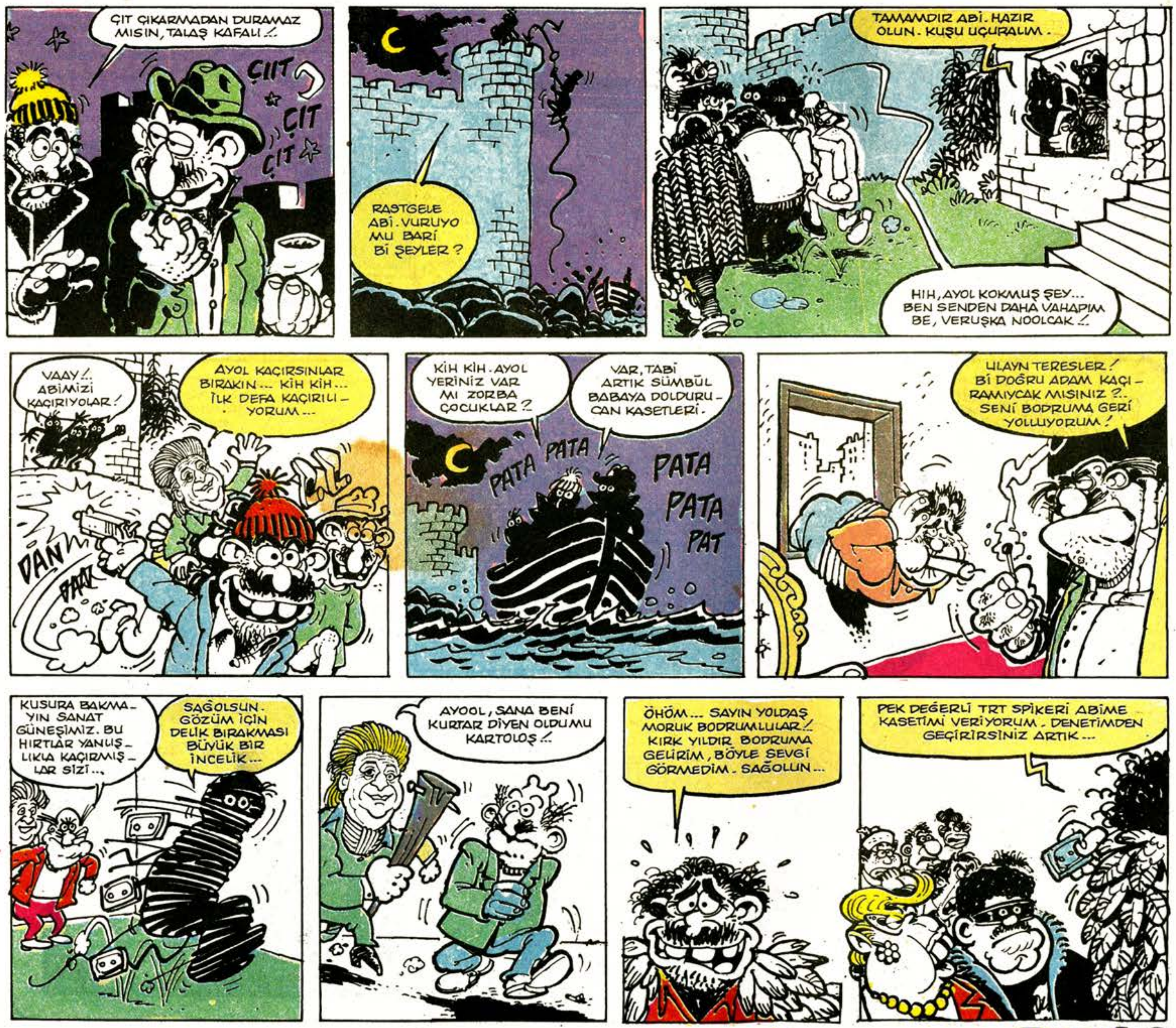

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

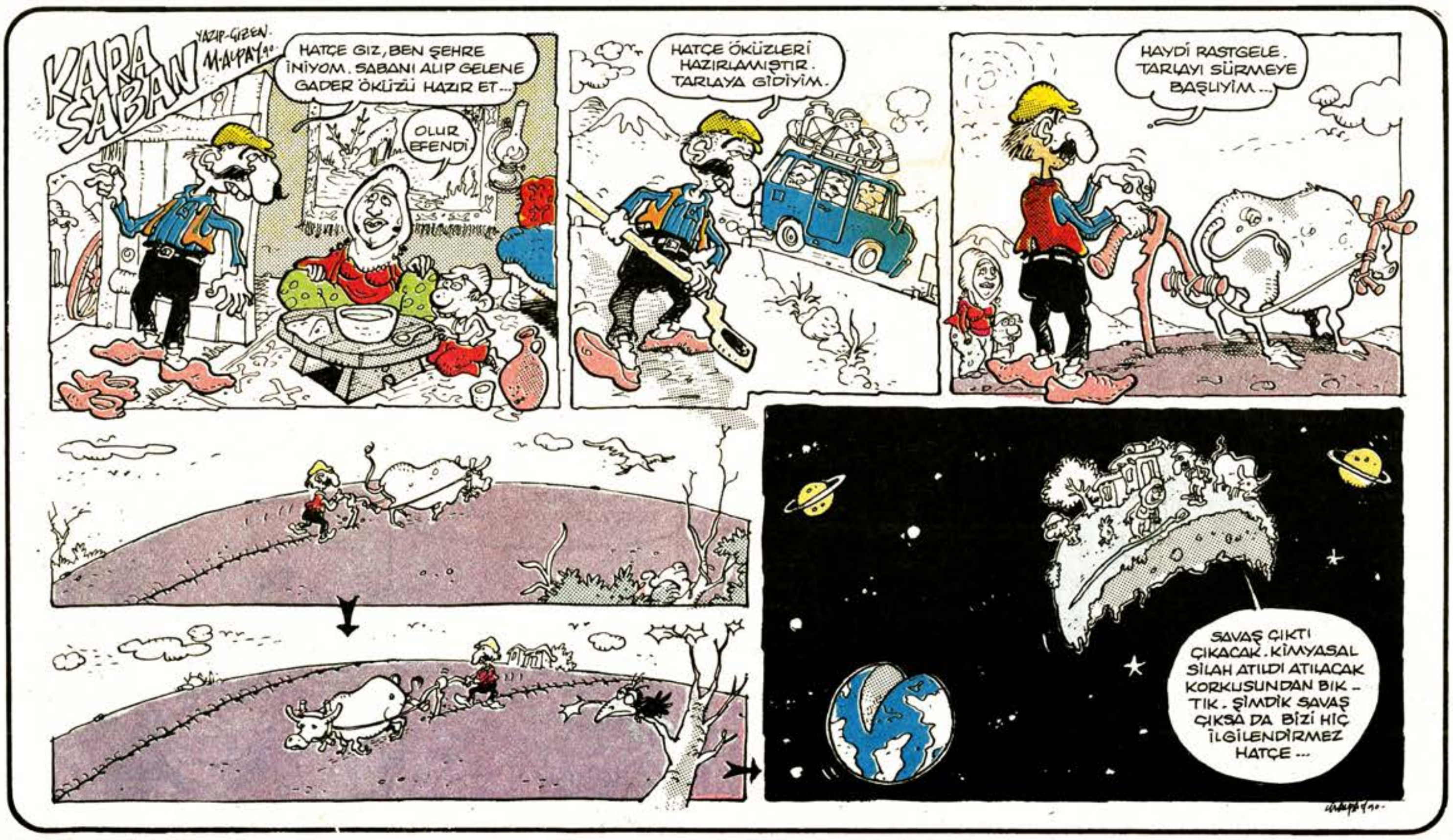

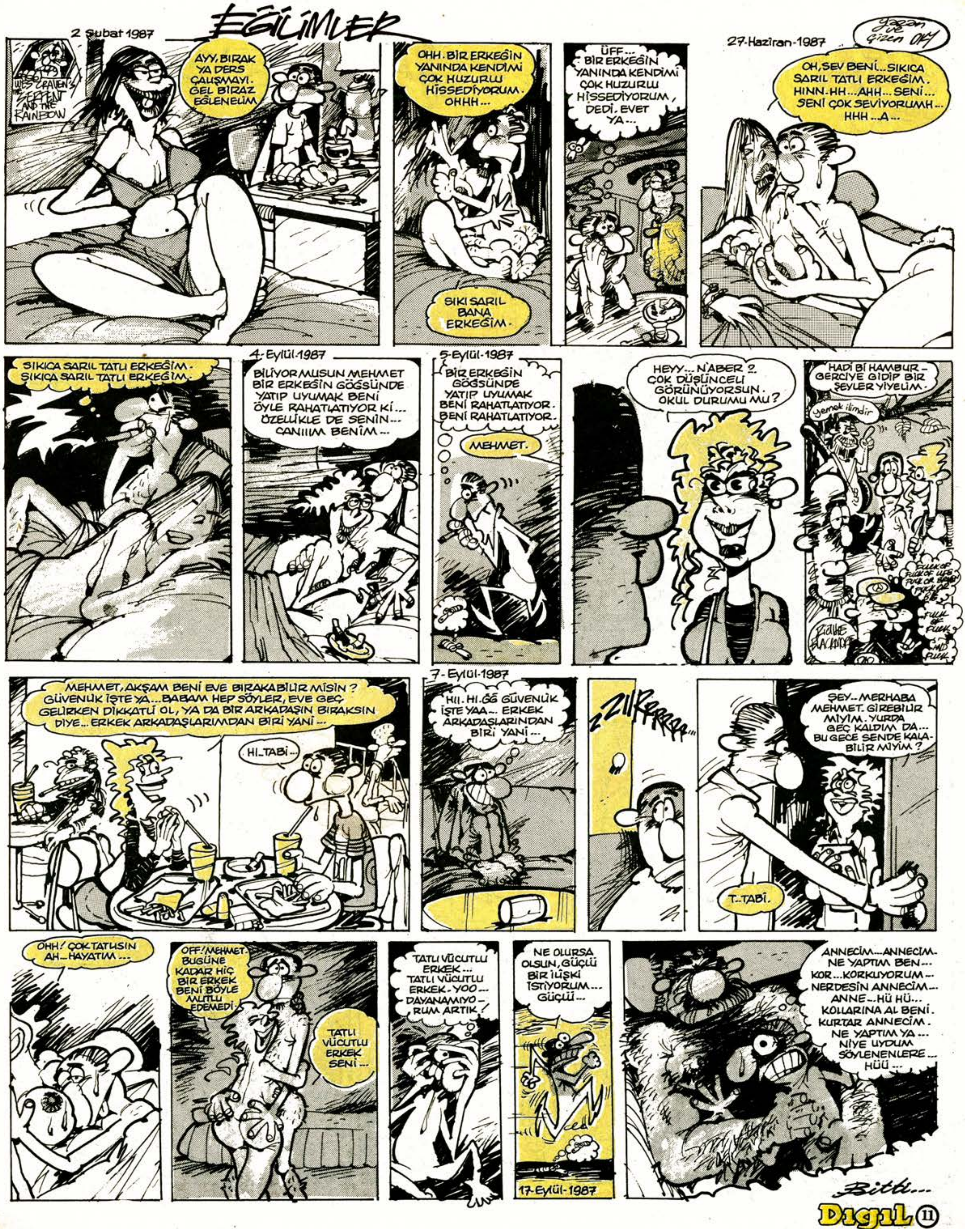
2 Şubat 1987
EĞİLİMLER
WES CRAVEN'S THE SERPENT AND THE RAINBOW
AYY, BIRAK YA DERS ÇALIŞMAYI. GEL BIRAZ EĞLENELİM
OHH. BİR ERKEĞİN YANINDA KENDİMİ ÇOK HUZURLU HİSSEDİYORUM. OHHH...
SIKI SARIL BANA ERKEĞİM.
ÜFF... BİR ERKEĞİN YANINDA KENDİMİ ÇOK HUZURLU HİSSEDİYORUM, DEDİ. EVET YA...
27-Hazîran-1987
OH, SEV BENİ... SIKICA SARIL TATLI ERKEĞİM. HINN. HH... AHH... SENİ... SENİ ÇOK SEVİYORUMH... HHH...A...
SIKICA SARIL TATLI ERKEĞİM. SIKICA SARIL TATLI ERKEĞİM.
4-Eylül-1987
BİLİYOR MUSUN MEHMET BİR ERKEĞİN GÖĞSÜNDE YATIP UYUMAK BENİ ÖYLE RAHATLATIYOR Kİ... ÖZELLİKLE DE SENİN... CANIIIM BENİM...
5-Eylül-1987
BİR ERKEĞİN GÖĞSÜNDE YATIP UYUMAK BENİ RAHATLATIYOR. BENİ RAHATLATIYOR.
MEHMET.
HEYY... N'ABER? ÇOK DÜŞÜNCELİ GÖRÜNÜYORSUN. OKUL DURUMU MU?
HADİ Bİ HAMBURGERCİYE GİDİP BİR ŞEYLER YİYELİM.
Yemek ilimdir
MEHMET, AKŞAM BENİ EVE BIRAKABİLİR MİSİN? GÜVENLİK İŞTE YA... BABAM HEP SÖYLER, EVE GEÇ GELİRKEN DİKKATLİ OL, YA DA BİR ARKADAŞIN BIRAKSIN DİYE... ERKEK ARKADAŞLARIMDAN BİRİ YANİ...
Hİ_TABİ...
7-Eylül-1987
Hİ.. Hİ. ĞĞ GÜVENLİK İŞTE YAA... ERKEK ARKADAŞLARINDAN BİRİ YANİ...
ZZIRRRRRR...
ŞEY.. MERHABA MEHMET. GİREBİLİR MİYİM. YURDA GEÇ KALDIM DA... BU GECE SENDE KALABİLİR MİYİM?
T..TABİ.
OHH! ÇOK TATLISIN AH... HAYATIM...
OFF! MEHMET. BUGÜNE KADAR HİÇ BİR ERKEK BENİ BÖYLE MUTLU EDEMEDİ.
TATLI VÜCUTLU ERKEK SENİ...
TATLI VÜCUTLU ERKEK... TATLI VÜCUTLU ERKEK- YOO... DAYANAMIYORUM ARTIK!
NE OLURSA OLSUN, GÜÇLÜ BİR İLİŞKİ İSTİYORUM... GÜÇLÜ...
17-Eylül-1987
ANNECİM... ANNECİM. NE YAPTIM BEN... KOR... KORKUYORUM... NERDESİN ANNECİM... ANNE... HÜ HÜ... KOLLARINA AL BENİ. KURTAR ANNECİM. NE YAPTIM YA... NİYE UYDUM SÖYLENENLERE... HÜÜ...
Bitti...

Pazarlama zor sanat!...

ERGİN ERGİN

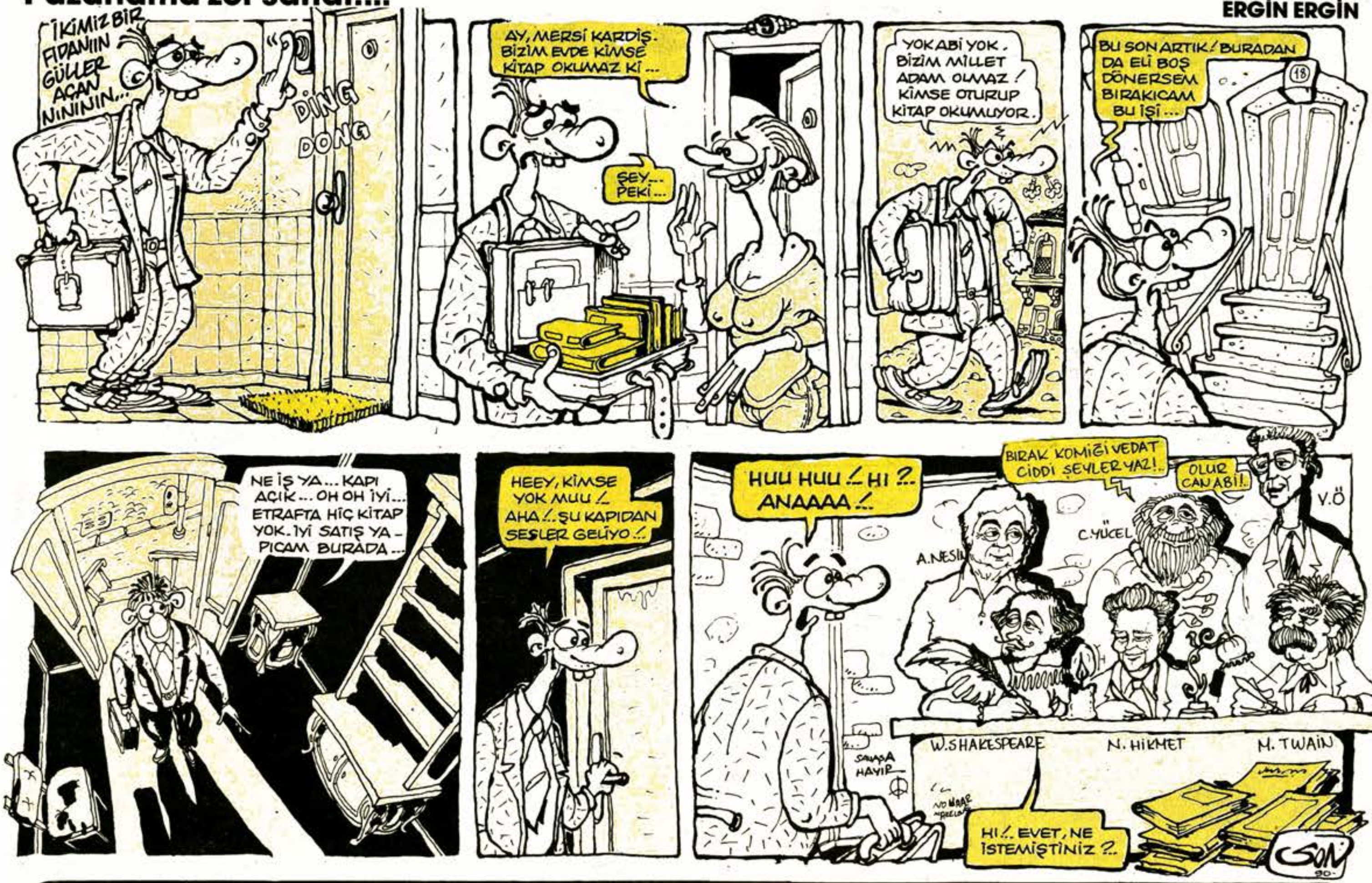

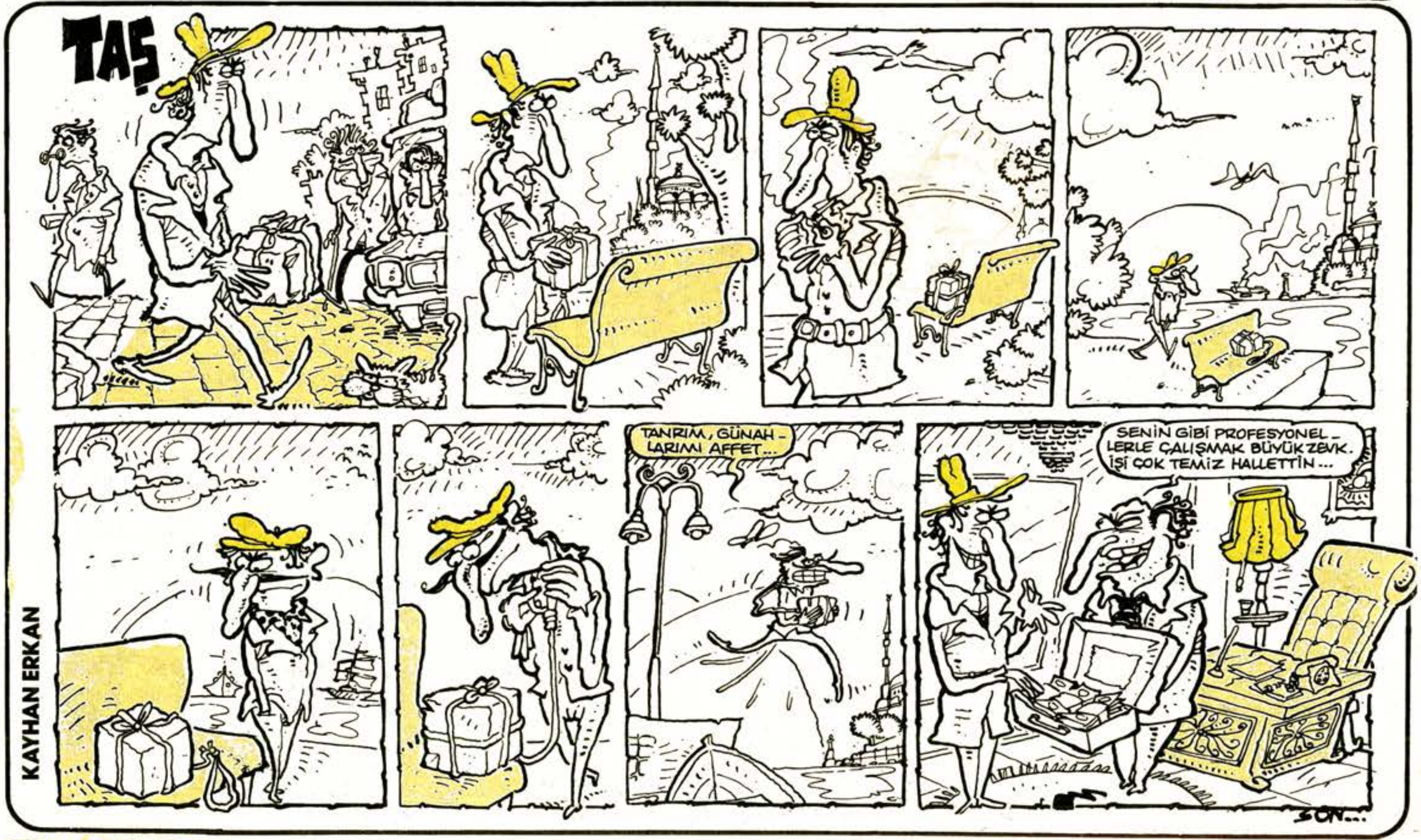

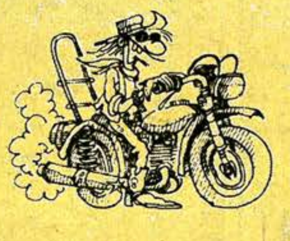

Tam Gaz Gii...

- Öff yani haa... Şimdi sayfamın çizgilerini bitirdim... Kıyak kızlar çizmişim di mi... Sağolun ama, tam gaz giderken gii... diye kalakaldım. Güzel çizip zarafetlerine caz olmasın diye...

- Bi yandan Fener-Bakırköy maçı çalışıyoruz. Maç Ali Sami Yen'de iki adım ötemizde. İşimiz var gidemiyoruz. Değerinizi varın hesap edin.

- Yoruldum acık be çocuklar... Umarım beğeniyorsunuz ha... Hikâyeler bulmak, çizmek, yazmak hiç denediniz mi... Siz naapıyorsunuz. Dersler nasıl... Sizin öğretmen "ölü ozanlar derneğini" görmüşmü. Götürsenize.

Arak Your Self

Çook sinirlisiniz siz. Bırakınız o nikotin borusunu münasip bi yerde. Meyva suyu önerildi zaatı-devletlerinize... Çok banal buldunuz. İyii. Keşke nüfus sayımında kalabalık etmeseydiniz.

Press Ütü

- Sevgilin gece çıkmıyosa. Bu hafta sen de eve takıl anla belkide iyi gelir. Ailenle laubali olur, babanın çoraplarının ne kadar eskidiğini görür adam olursun.

- Karşı penceredeki kıza kesin tavır koy... Kız sende... Mahalleli rahatlasın.

At Onları

- Şu zarları tavlanın içine doğru lütfen...
- Taçları kurallara uygun biçimde.
- Çöpleri... Hee orıya...
- Dinlemediğin kasetleri bi dinliyene...
- İçinde kalan enerjiyi iyi niyet şeklinde Fenerbahçe'ye...

Delisin

- Para biriktirmiyosan...
- Çok tuzlu yiyiyosan.
- Az su içiyosan.
- Arada bi ağlamıyosan.
- Kâğıt çöplerini buruşturup basket gibi çöpe atmıyosan.
- Kafanda kepek varsa...
- Mahallede bi kediyle selamlaşmıyosan...
- Çayla simit yemiyosan.
- Ceketinin astarı sökükse.
- Ayakların kokuyosa...
- Dişini "çıssık" diye sesli temizliyosan...

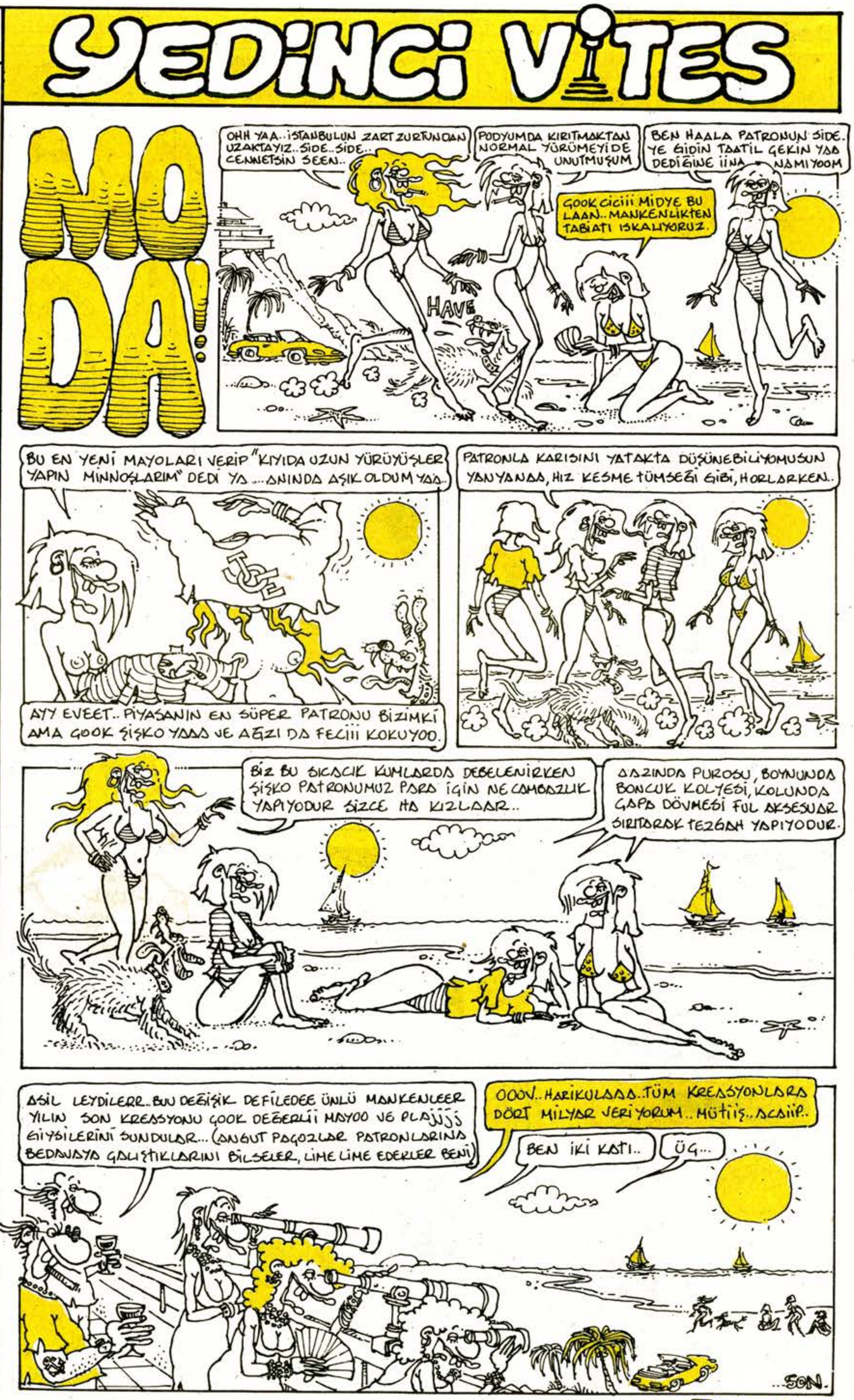

VURAL KOÇAK

OH BE SONUNDA YİNE BAŞLADI... BİRAN ÖNCE SOYUNMAM GEREKLİ...
BUYRUN BEYEFENDİ
SON

Namus belası

Yazan: Murat KÜRÜZ
Çizen: EMRE

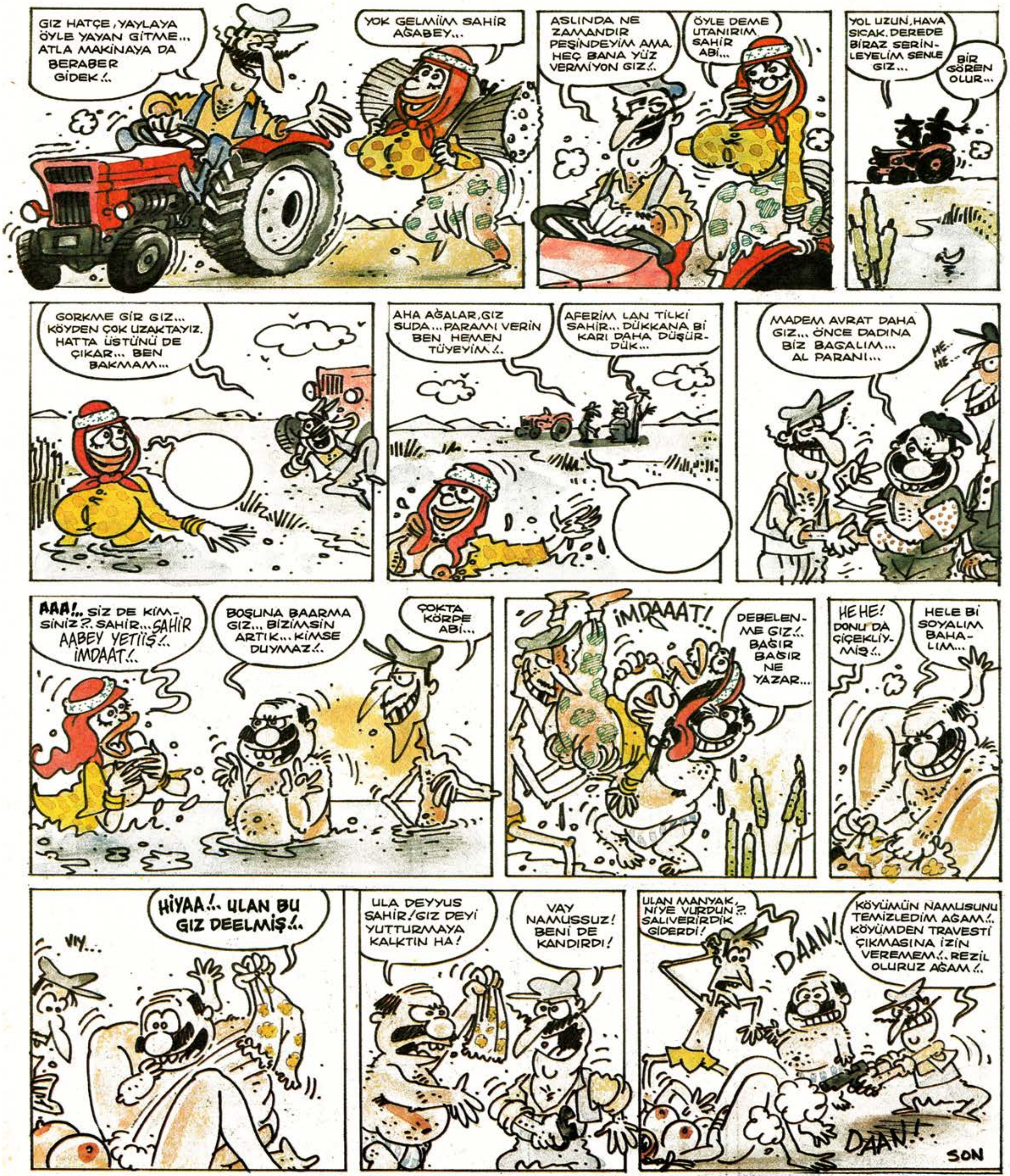

Çünkü attı...

ZAFER TEMOÇİN
(Anadolu ve Rumeli Beylerbeyi)

Kıssadan hisse: AT, ATTIR... İNSAN İNSANDIR.